

SABINA

Rukopis předkládaný pod titulem Sabina zahrnuje jedenáct referátů ze "symposia", jež se tímto důležitým a stále trochu "zvláštním" autorem zabývalo v Ústavu pro českou a světovou literaturu v roce 1978. Příspěvky jsou různého druhu. Tematicky se týkají otázek historického místa Sabinova i Sabinovy literární tvorby, všímají si jazyka a záležitostí stylových, hovoří o Sabinovi před rokem 1848 i po tomto datu. Snaží se tedy vidět svého autora komplexně, ovšem jenom do jisté míry, protože to, co ho stavělo do nepříznivého světla a co rovněž s touto osobností souvisí, totiž problém jeho konfidentství, zůstává mimo tento "komplexní" zájem. Příspěvky jsou různé i tím, že některé jsou uceleným výkladem dané otázky, zatímco jiné spíše jenom letným nárysem. Tato nevyváženost a neúplnost byla také asi hlavním důvodem, proč není rukopis předkládán ke knižnímu publikování, nýbrž pro edici malotirážní. Souhlasím s tím, že v této edici má své místo a že lze v zásadě jeho vydání doporučit.

Zůstává však několik otázek a připomínek. Klade se otázka úplnosti; jestli by nebylo účelnější některé příspěvky zkrátit a soustředit na ústřední problém - nebo na druhé straně, proč nezažnat diskusi z tohoto symposia? Také druhá připomínka je spíše okrajová - chce podtrhnout důležitost redigování rukopisu; doporučoval bych nejenom provést běžné úpravy, nejenom eliminovat zmínky odkazující ke kontextu symposia, ale zbytečné ve sborníku, ale doporučoval bych sáhnout někde i na verbalistický způsob vyjadřování. A za třetí: jistě by bylo možno mít dílčí připomínky k různým tvrzením, to však není recenzentovým úkolem, ~~pokud~~ pokud se referáty snaží vycházet ze Sabiny jako historické osobnosti a jako literárního tvůrce, a pokud není objektem vize sledující Sabinu a

Máchu z perspektivy voluntaristické logiky. Možná, že je třeba ještě se věnovat otázkám autorství a pochybovat o některých věcech, ale prostě není možné v takovéto studii brát v úvahu jenom to, co se hodí /ať už jako pozitivní doklad, ať jako předmět polemiky/ a neregistrovat jiné podstatné argumenty z dostupné literatury. Tím se diskuse vrací o dvacet let zpátky - a s tím je třeba se i v předkládaném rukopisu nějak vyrovnat.

Něco tedy ještě předkládám k úvaze, jinak rukopis sabinovského sborníku doporučuji v malotirážní ústavní edici vydat.

U Bursky